



בש"פ 6946/15 - מדינת ישראל נגד גדי אורן

בבית המשפט העליון
בש"פ 6946/15

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: גדי אורן

בקשה להארכת מעצר שניה לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 - ת"פ 21391-10-14 בבית משפט
השלום בתל אביב

תאריך הישיבה: י"ב בחשון התשע"ו (25.10.2015)

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חנאווי-כראם
בשם המשיב: עו"ד רצון דרחי

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. כנגד המשיב ושלושה נאשמים נוספים הוגש בבית משפט השלום ביום 29.10.2014 כתב אישום הכולל שני
אישומים המייחסים לו עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים
המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ז-1973 (להלן: הפקודה) ושל החזקת סם שלא לצריכה עצמית בצוותא עם שלושה
אחרים.

על פי עובדות כתב האישום, קשרו המשיב, אשתו ונאשם נוסף (להלן: נאשם 4) קשר להחזיק סם מסוכן מסוג
קנאבוס במטרה להפיק רווח. לשם קידום מטרת הקשר, שכרו המשיב ואשתו ביום 17.4.2014 מכולה ובה אחסנו יחד



עם נאשם 4 כ-13.9 ק"ג של קנאבוס ב-15 שקיות וואקום וכן אביזרים לשקילת הסם וחלוקתו. כמו כן, החזיק המשיב יחד עם נאשם 4 ונאשם נוסף (להלן: נאשם 2) כ-4.25 ק"ג של קנאבוס ב-5 שקיות וואקום, אשר אוחסנו במכולה נוספת ששכרו נאשם 2 ונאשם 4.

2. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה כי המשיב ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, בהן: תפיסת סם מסוכן במכולה שהמשיב שכר; תיעוד מצלמות אבטחה וחוזי השכרה ממתחם השכרת המכולות; טביעות אצבע של המשיב על גבי משקל אנלוגי במכולה בה נמצאו הסמים המסוכנים; ועוד. בבקשה נטען כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיפים 21(א)(1)(ג)(3) ו-21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, לאור האישום בעבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים שאינה החזקה לשימוש עצמי. עוד נטען כי עברו של המשיב, שהורשע בלא פחות מ-13 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והפרת הוראה חוקית, ואף ריצה מספר עונשי מאסר בפועל, משליך על מסוכנותו ומוסיף לה. המשיב נמנע מלהסגיר את עצמו ו"ברח ליעדים שונים" על אף שידע כי הוא נדרש לחקירה, והתייצב רק לאחר שהוגש כתב אישום נגד שלושת הנאשמים האחרים ולאחר שההגנה קיבלה את חומר הראיות (כתב האישום תוקן אפוא והמשיב צורף כנאשם נוסף). בשל כך, נטען כי נגד המשיב קמה גם עילת מעצר של הימלטות מן הדין.

לאחר מספר דחיות וקבלת תסקיר בעניינו של המשיב, הורה בית המשפט השלום על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בשל עוצמת הראיות נגדו ועברו הפלילי המכביד.

ביום 20.7.2015 אישר בית משפט זה (כב' השופט א' שהם), בהסכמת המשיב, את הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים.

3. ההליכים בתיק העיקרי: בשבעת החודשים הראשונים שלאחר הגשת כתב האישום התבקשו מספר בקשות דחיה לצורך הידברות בין הצדדים. ביום 8.6.2015 הודיע המשיב על החלפת ייצוגו והתבקשה דחיה של חודש נוסף. מועד לדיון ולמתן מענה מפורט לכתב האישום נקבע ליום 10.9.2015. כמו כן, נקבעו שלושה מועדים לשמיעת הראיות בתיק. ביום 10.9.2015 ביקש המשיב דחיה למועד מתן מענה לכתב האישום. בית המשפט קבע כי ביום 21.9.2015 ייתן המשיב תשובה מפורטת לכתב האישום והמאשימה תגיש תיק מוצגים. לאור בקשת דחיה של המאשימה, תיק המוצגים הוגש ביום 7.10.2015. עד עתה התקיימו שני דיוני הוכחות בימים 15.10.2015 ו-22.10.2015 ונשמעו עשרה עדים מתוך 50 עדים המופיעים בכתב האישום. כעת קבועים עוד ארבעה מועדים בחודשים דצמבר וינואר.

מכאן הבקשה שבפנינו להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים.

4. המשיב התנגד להארכת מעצרו וטען, בין היתר, שעניינו בכתב אישום שהוגש בבית משפט השלום; כל הנאשמים האחרים שוחררו לחלופות מעצר; המשיב טוען לחפותו ומתכוון לנהל את התיק וכבר עתה ברור כי יהיה צורך לפחות בארכה נוספת. כן הצביע המשיב על החלטות בהן שוחררו לחלופות מעצר נאשמים להם יוחסו עבירות סמים בכמויות גדולות יותר.



5. התמשכות ההליכים במקרה דנן אינה רובצת לפתחה של המאשימה או של בית המשפט. הצדדים ביקשו משך שבעה חודשים לדחות את פתיחת המשפט והיה זה המשיב שגרם לעיכוב נוסף בעקבות החלפת הייצוג. כיום המשפט עלה על דרך המלך, הגם שלטעמי, טוב היה עושה בית המשפט, בכפוף לאילוץ יומנו, אילו פעל על פי נוהל שמיעת המשפט מיום ליום ו"מצמצם רווחים" בין המועדים שנקבעו לדיון.

עיינתי בהחלטות אליהן הפנה המשיב ואומר בקצרה כי כל מקרה ונסיבותיו, מבחינת העושה והמעשה, וניתן לאבחן ההחלטות שהוצגו מענייננו. ככלל, עבירות הסמים המיוחסות למשיב מקימות נגדו חזקת מסוכנות סטטוטורית, ולמעט מקרים חריגים, האפשרות לאיינה בדרך של שחרור לחלופת מעצר היא רחוקה נוכח האופי החמור של עבירות הסמים לשלום הציבור.

לכך יש להוסיף את התנהלותו של המשיב, שהתחמק מהדין ונמנע מלהסגיר את עצמו, על אף שידע כי כנגד הנאשמים האחרים, כולל אשתו, כבר הוגש כתב אישום, ורק לאחר שהסתיימו ההליכים המקדמיים בעניינם של יתר המעורבים, הסגיר את עצמו.

משהזכרנו את הנאשמים האחרים, אציין כי אין ממש בטענת האפליה שהעלה המשיב, באשר לנאשמים האחרים אין עבר פלילי או שחלקם בפרשה קטן יותר או שקיימת חולשה בעוצמת הראיות לגביהם.

ועיקרו של דבר. מסוכנותו של המשיב מתעצמת לנוכח עברו הפלילי המכביד, כפי שעולה מרישומי הפלילי. המשיב ריצה מספר מאסרים, מהאחרון בהם שוחרר רק בחודש דצמבר 2013. ואם לא די בכך, הרי שאת העבירות המיוחסות לו ביצע המשיב עודנו מבצע עבודות של"ץ ונתון לצו מבחן. יש בכל אלה כדי להצביע על כך שלא ניתן ליתן אמון במשיב.

6. אשר על כן אני נעתר לבקשה ומאריך מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 27.10.2015 או עד למתן פסק דין בת.פ. 21391-10-14 בבית משפט השלום תל-אביב, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד בחשון התשע"ו (27.10.2015).

ש ו פ ט